

РЕШЕНИЕ

№ 7528

гр. София, 23.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7108** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал.6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба, подадена от Н. М. С., ЕГН [ЕГН], гражданка на А., лично и като законен представител на малолетните А. Д. А., ЕГН [ЕГН] и М. Д. А., ЕГН [ЕГН], и тримата с предоставен хуманитарен статут в Република България, чрез адв. Г. В. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/4883 от 29.06.2020г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В..

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като се твърди, че същата е издадена в нарушение на материалния закон. При постановяването ѝ не била съобразена разпоредбата на чл. 32, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Поддържа се, че не са налице законови ограничения, въз основа на които да бъде отказано отпускането на исканата помощ. Твърди се, че нормата на чл. 3, т. 5 ЗСПД, на която се е позовал административният орган, не се прилага по отношение на лица, получили статут на бежанци, а касае чужденците, които пребивават постоянно в страната.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ж. , който поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е Заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/4883 от 29.06.2020г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., с която е отказано отпускането на помощта с мотива, че месечната помощ по чл. 7, ал.1 от ЗСПД на основание чл. 3, т. 5 от ЗСПД за чужди граждани, които постоянно пребивават в страната, не е предвидена, тъй като Р.България няма сключена спогодба с А...

Видно от оспорената заповед, във връзка с влязло в сила съдебно решение № 3144/19.06.2020г. по адм. дело № 2133/2020г. по описа на АССГ, жалбоподателката е поискала повторно отпускането на месечна помощ за дете по чл.7 ал.1 ЗСПД.

С оспорената заповед, административният орган повторно е отказал на жалбоподателката исканата със заявление - декларация вх.№ ЗСПД/Д-С-ВР/4383/26.11.2019г. помощ по чл.7 от същия закон, като е изложил същите мотиви от отменената с решение № 3144/19.06.2020г. по адм. дело № 2133/2020г. по описа на АССГ заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/4383/26.11.2019г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По силата на чл. 177, ал. 2 АПК нищожни са всички актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Повторно издаденият акт не поражда правни последици. Идеята, стояща зад правилото за връщане на преписката на органа след отмяната на акта – чл. 173, ал. 2, във връзка с ал. 1 АПК, е да се обхванат случаите, при които компетентността да реши въпроса по същество принадлежи на административния орган, а в тях попада и процесното произнасяне с решение на основание чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ. Преценката за съдържанието на бъдещия акт, чието издаване е дължимо в тази хипотеза, е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. Това е така, тъй като само съдържащите се в мотивите указания на съда по тълкуването и прилагането на закона се ползват със задължителна за административния орган сила съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от АПК. Ако органът можеше след съдебната отмяна на административния акт да ревизира и тълкува по свободно усмотрение волята на съда, контролът за законосъобразност би се оказал лишен от смисъл. Преклудирано е правото на административния орган да прилага друго тълкуване на закона и да не се съобразява с даденото от съда тълкуване в постановените по адм. дело № 2133/2020г. по описа на АССГ решение– а именно да се съобрази с наличието на предпоставки на противоречи на чл. 32, ал. 1 от ЗУБ и на Директива 2011/95/ЕС.

С влязло в сила решение 3144/19.06.2020г. по адм. дело № 2133/2020г. АССГ, 70-ти състав е отменил заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/4383/26.11.2019г. издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., като е върнал преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона респ. издаването на заповед, отговаряща на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, при изложени мотиви за наличието на предпоставки по чл. 32, ал. 1 от ЗУБ и на Директива 2011/95/ЕС. В решението си

Административен съд София – град е дал задължително тълкуване относно приложението на материалния закон, като е указал, че тълкуване и прилагане от административния орган на чл. 3 от ЗСПД, според което чуждите граждани с бежански статут, пребиваващи и отглеждащи децата си на територията на Република България, не разполагат със същите права за социално подпомагане като тези на българските граждани, вследствие на което те не могат да получават семейни помощи за деца извън хипотезата на чл. 3, т. 5 ЗСПД, противоречи на чл. 32, ал. 1 от ЗУБ и на Директива 2011/95/ЕС, и не съответства на целта на закона. Във връзка с това решение, директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – В. е издал нова Заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/4883 от 29.06.2020г., с която при идентични обстоятелства и с идентични мотиви, подробно обсъдени в предходното решение на АССГ отново е отказал на жалбоподателката отпускане на месечна помощ за дете по чл.7 ал.1 ЗСПД.

Акт с различен от указания от съда предмет би могъл да бъде законосъобразно издаден единствено при настъпване на нов, правопрменящ юридически факт, който да преодолее установения от съда материалноправен порок на волеизявлението на органа. В случая не е осъществен факт от посоченото естество. При издаването на новото решение обаче административният орган не се е съобразил с дадените от съда указания в решението, което като окончателно постановено, е влязло в сила.

Когато отмени административния акт, съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В процесния случай, при наличие на влязло в сила съдебно решение, с което са дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, а именно да се съобрази с наличието на предпоставки по чл. 32, ал. 1 от ЗУБ и на Директива 2011/95/ЕС спрямо жалбоподателката. Макар и в обжалвания административен акт, административният орган да е съдебно решение № 3144/19.06.2020г., видно от съдържанието на същия безспорно се установява, че не е изпълнил указанията на съда в противоречие с разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК.

По изложените съображения заповедта е издадена в противоречие с влязло в сила съдебно решение, което обуславя нищожността ѝ на основание чл.177, ал. 2 от АПК. Преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне, при което да бъдат съобразени дадените в решение № 3144/19.06.2020г. по адм. дело № 2133/2020г. по описа на АССГ, 70 състав задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. На основание чл. 174 от АПК, когато задължи органа да издаде административен акт, съдът определя и срок за това.

С оглед изхода от спора и чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер от 500 лева, заплатено адвокатско възнаграждение съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 7 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № ЗСПД/Д-С-ВР/4883 от 29.06.2020г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В..

ВРЪЩА административната преписка на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В. за ново произнасяне и издаването на заповед съгласно задължителното тълкуване по прилагането на закона, дадено с мотивите на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: